

Ovaj tekst je šaljiv, ali i poučan. Pročitajte!

I tako je počela svađa...

1 - Pitao sam svoju ženu u supermarketu da kupimo gajbu piva za 15 ?.
Rekla je da ne može i onda je, bez da me je pitala, kupila dnevnu kremu za 65.
Rekao sam joj da bi joj gajba piva više pomogla da se osjeća lijepom.

I tako je počela svađa...

2 - Prije par dana sam pitao ženu gdje bi voljela da idemo za godišnjicu braka.
Rekla je: "Negdje gdje davno nisam bila."
Predložio sam joj kuhinju.

I tako je počela svađa...

3 - Dok sam gledao omiljenu emisiju, žena je sjela kraj mene i pitala: "Što ima na TV-u?"

"Prašine...", rekao sam joj.

I tako je počela svađa...

4 - Žena mi je pomogla da joj odaberem rođendanski poklon.
Rekla je da želi "nešto crveno, što od 0 do 100 dostiže za 3 sekunde."
Kupio sam joj vagu.

I tako je počela svađa...

5 - Moja žena se pogledala u ogledalo i bila je nezadovoljna onim što vidi:
"Osjećam se užasno; stara sam, debela i grozna. Odmah da si mi dao kompliment!"

Rekao sam joj da joj oči još uvijek savršeno funkcioniraju

I tako je počela svađa...

6 - Bio sam sa ženom na godišnjici njene mature. Jedan od prisutnih je bio pijan, ali nije prestajao redati čašu za čašom.

Pitao sam ženu da li ga poznaje.

"Naravno," rekla je, "dugo smo bili zajedno i kad smo se razišli, počeo je piti i od tada nije prestao."

Rekao sam: "Ko bi rekao da će tako dugo slaviti..."

I tako je počela svađa...

KAKO JOŠ SVE MOŽE POČETI SVAĐA?!

SVETO IME

župni bilten - RISIKA

XXI NEDJ. KROZ GOD. - 29.VIII.2010.

Broj: 24(168)

*Današnje
evanđelje
Lk 12, 22-30*

**Borite se da
uđete na uska
vrata, jer mnogi
će, velim vam,
tražiti da uđu,
ali neće moći.**

Bogu je sve moguće, uz uvjet da mu to dopustimo!

Bog vrlo često pokazuje da je prisutan u životu ljudi, u ljudskom društvu, u povijesti. Čini to nekada na način da "zabljesne" njegova akcija. Čini to zbog konkretnog čovjeka, ali i zbog drugih, da otvore oči, da vide...

U ovom broju Svetog imena prenosimo potresno svjedočanstvo jednog života u koji je Bog intervenirao na takav jedan način. Učinio je to zbog Joe-a Esterhaz-a, učinio je to i zbog nas... A htio je pokazati kako Njemu ni "najgori" nisu nevažni.

Joe Esterhaz, poznati scenarist mračnih erotskih trilera, koji je između ostaloga napisao Basic Instinct i Showgirls, izdao je knjigu o svome povratku katoličkoj vjeri. Najbolje plaćeni scenarist, ujedno i bivši urednik pop-magazina Rolling Stone, napisao je knjigu Nositelj križa: Memoari vjere (Crossbearer: A Memoir of Faith), u kojoj govori o svom duhovnom obraćenju od života hollywoodskih tulumarenja na onaj posvećen Kristu i svojoj obitelji. Eszterhas je djetinjstvo proveo po izbjegličkim kampovima u Mađarskoj nakon Drugog svj. rata, nakon čega je završio u jednoj siromašnoj četvrti američkog Clevelanda. Tamo je započeo i novinarsku karijeru, izvještavajući o ubojstvima, krađama i neredima u svojoj četvrti. Kako sam kaže, otad mu je "život bio ispunjen tamom – pun ubojstava, kriminala i kaosa."

Tijekom ljeta 2001. godine, dijagnosticiran mu je rak grla. Operacijom mu je uklonjeno osamdeset posto grkljana. Liječnik mu je zapovjedio da odmah prestane piti i pušiti. Eszterhas je tada imao 56 godina i nije mu bilo lako promijeniti loše navike i nesređen stil života.

Jednoga dana, koji Eszterhas opisuje kao "pakleno vruć," dok je šetao drvoredom u svome susjedstvu, shvatio je da je svojim životom dotaknuo dno. "Počeo sam gubiti pamet. Postao sam živčan. Tresao sam se. Ruke su mi se grčile. Nisam imao strpljenja nizašto... Sve u meni tražilo je pića i cigara." Šjeo je na rubnik i počeo plakati. U prekidima između grcaja plača počeo je moliti: "Molim te, Bože, pomози mi."

Prije toga nije molio od djetinjstva. "Nisam mogao vjerovati da su mi te riječi izišle iz usta. Nisam znao zašto sam to rekao. Nikad prije to nisam rekao," piše Eszterhas. Odjedanput ga je obuzeo mir. Trzanje je prestalo. Nije se više ni tresao. "Vidio sam blještavo, zaslepljujuće svjetlo, tako sjajno da sam oči morao pokriti rukama. Osjetio se "preplavljen ljepotom." Kao Savao na putu u Damask, vidio je Kristovo svjetlo. Nestala je svaka sumnja u to hoće li moći bez duhana i alkohola. Znao je da sada može "pobijediti sebe."

Od tog iskustva iz 2001., Joe Eszterhas i njegova supruga Naomi počeli su redovito posjećivati misu. No, kad je riječ o Crkvi, nije sve prošlo bez unutarnje borbe. Bilo je to upravo vrijeme kada su novine brojale o skandalima u Katoličkoj Crkvi u Americi. Eszterhas otvoreno opisuje da mu je bilo teško prihvatiti Crkvu. Uz to, svećeničke propovijedi doživio je kao dosadne i besadržajne. U potrazi za vedrijim i zanimljivijim mjestom, on i supruga počeli su posjećivati jednu protestantsku mega-crkvu. Tamo je

propovijed, istina, bila izvrsna, ali on je osjetio da mu nešto nedostaje: liturgija i euharistija.

"Euharistija i prisutnost tijela i krvi Kristove za mene je, za moj duh, prelijepo iskustvo. Shvatio sam da me pričest jača. Skoro kao da se osjećam 'high'."

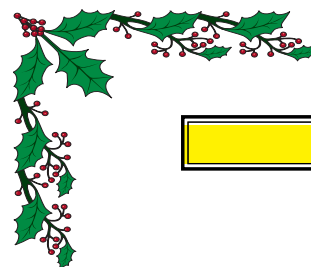
I danas Joe prima mnoge ponude za trilere s mračnim temama. Ali on drži da je "potrošio prevelik dio života istražujući mračnu stranu čovječanstva i da tamo više ne želi ići."

"Život mi se promijenio kad mi je Bog ušao u srce. Tama me više ne zanima. Imam četiri krasna sina, ženu koju volim. Drago mi je što sam živ, volim i uživam svaki trenutak života. Moj je pogled na svijet postao vedriji i ne želim se više vraćati u predjele tame."

Njegova radost življenja postala je još intenzivnija od prošle godine, kad su mu u bolnici rekli da ih više ne treba posjećivati. "Liječnik je upotrijebio riječ 'ozdravljen'! To je riječ koju onkolozi obično ne koriste. Rekao mi je da ne trebam više dolaziti na kontrole, da mi se tkivo regeneriralo tako da više uopće nema tragova da je raka i bilo, čak više nema ni tragova od operacije."

"Naomi i ja smo, naravno, bili osupnuti kad je to rekao. Ja mislim da je riječ o čudesnom blagoslovu."

Joe osjeća da je morao napisati svoju knjigu kao "zahvalu Bogu, da kažem svijetu što je on učinio za mene", a njegova ga je supruga cijelo vrijeme u tome podržavala....

NAŠA PREZIMENA

Sveto ime donosi podatke o risiškima prezimenima prenijevši ih iz "Enciklopedije hrvatskih prezimena" (2008.). Bez obzira što enciklopedija nije i ne može biti u svim podacima sasvim precizna čitatelji će ipak moći više doznati o svom prezimenu, njegovoj proširenosti itd., što će ih sigurno zanimati.

DOBRINČIĆ

Samo je jedna osoba sa prezimenom Dobrinčić u Risiki

Enciklopedija:

Dobrinčići su Hrvati, većim dijelom iz okolice Garešnice, a prema nekim izvorima iz Dobrinja na otoku Krku. Razmjerno najviše Dobrinčića u proteklih sto godina rođeno je u Velikoj Trnavi kraj Grubišnog Polja, gdje se svaki deveti stanovnik prezivao Dobrinčić. U Hrvatskoj danas živi oko 90 Dobrinčića u preko 35 domaćinstava. Sredinom prošlog stoljeća bilo ih je približno 130, pa se njihov broj od tada smanjio čak za trećinu. Dobrinčići su prisutni u osam hrvatskih županija, u ukupno 13 općina i 20 naselja, najviše u Zagrebu (25) u Čiču kraj Velike Gorice (15), Hercegovcu kraj Garešnice (10), Bjelovaru (9) i u Velikoj Gorici (4).